

це повноцінна робота, навіть більш трудомістка і потребує більше часу, ніж просто наймана діяльність за зарплату.

Отже, виконання вищезазначених дій перед початком своєї справи та активна співпраця органів місцевого самоврядування й керівництва компанії сприятиме, як процвітанню громади, так і успішному розвитку підприємництва, що дасть можливість підприємцю-початківцю швидше запустити свій бізнес, дозволить більше часу приділяти поточним питанням ведення та управління власної справи, не відволікаючись на фундаментальні питання.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Піщанської територіальної громади. URL: <https://pishchanska.otg.dp.gov.ua/ua> (дата звернення: 27.05.2022).
2. Офіційний сайт Вашиковецької територіальної громади. URL : <https://vashkovetska-gromada.gov.ua> (дата звернення: 27.05.2022).
3. Пачева Н.А. Особенности структуры внеэкономических институтов. Вектор науки Тольятинского государственного университета. Серия: Экономика и управление. 2012. № 2 (9). С. 64-66.
4. Створення власного бізнесу : навч. посібник / А. М.Колот, Г. О. Швиданенкота ін. Київ : КНЕУ, 2017. 311 с.

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ: ТЕРИТОРІАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ

Оленич К.В., здобувачка вищої освіти ступеня доктора філософії
Миколаївський національний аграрний університет

Сучасний світ має тісний зв'язок із еволюційними процесами, історичними та ментальними особливостями розвитку держав та територій. В основі механізму такого розвитку лежить трансформаційний процес, що дозволяє людству осмислювати власні потреби у змінах суспільства, періодично відчувати вичерпання потенціалу прогресу, знаходити шляхи і ресурси для здійснення змін [1]. Сам факт того, що економічна система є трансформаційною, дозволяє виділити найбільш її характеристику – протиріччя між інерційністю динаміки соціально-економічних відносин і якісним характером змін, що відбуваються.

Трансформація розглядається як процес перетворення однієї економічної системи на іншу, що супроводжується відмиранням одних елементів, рис, властивостей і появою інших [2]. Трансформацію представляють як зміну структури будь-якого об'єкту у рамках самоорганізуючого процесу [3]. Отже, трансформація є перетворенням системи соціально-економічних відносин, період змін складових економіки.

Метою дослідження є аналіз сутності та особливостей трансформаційних процесів у соціально-економічній сфері з урахуванням тенденцій розвитку територій.

Зміни у економічних системах здійснюються в силу дії економічних закономірностей. Трансформаційні процеси мають бути обумовлені кризовими явищами.

Глобальні процеси спонукають до поширення сфери транснаціонального бізнесу (від аграрної сфери й до фармацевтичної галузі та промисловості). Становлення транснаціональних корпорацій супроводжувалося суттєвими змінами у виробництві, через техніко-технологічні зміни.

Для досягнення цілей сталого економічного зростання держави в цілому необхідно забезпечити умови щодо розвитку регіонів. Однак сьогодні ситуація складається так, що одні муніципальні утворення завдяки різним реформам отримали певний економічний розвиток, інші, навпаки, перейшли в розряд депресивних, економічно відсталих. В результаті диференціації регіональної економіки та соціальної сфери виникають розбіжності за основними показниками рівня життя людей різних муніципальних утвореннях.

Регіональний розвиток – багатоцільовий і багатокритерійний процес [4]. На сьогоднішній момент варто відзначити низьку ефективність регіонального розвитку внаслідок незначною мірою диференціації виробництва, морально і фізично застарілого обладнання та технологій.

Особливо гостро проявляються ці проблеми на рівні сільських муніципальних утворень, які є найбільш вразливими в соціально-економічному відношенні.

Державна регіональна політика на сучасному етапі орієнтована на забезпечення стратегічного розвитку, підвищення конкурентоспроможності продукції, виробленої на територіях регіонів, а також на відтворення і збереження природних ресурсів, використовуваних в сільському господарстві і через Постанову КМУ від 14 квітня 2021 р. № 408 «Про затвердження Державної програми розвитку транскордонного співробітництва на 2021—2027 роки».

Основними напрямками розвитку є високий рівень міжнародного і міжрегіонального співробітництва; розвиток транскордонного співробітництва; залучення міжнародної технічної допомоги та супровід проєктів міжнародної технічної допомоги; активізація співпраці із закордонними українцями в різних сферах у рамках спільних програм та заходів; промоція та формування позитивного міжнародного іміджу країни.

Досягнення цих напрямів вимагає постановки і вирішення комплексу задач соціально-економічного характеру, що визначаються регіональною і субрегіональною специфікою. Таким чином, для досягнення цілей сталого економічного зростання країни в цілому необхідно забезпечити умови розвитку кожної території в частині виявлення та формування точок зростання територіальних утворень.

Трансформація економіки України в контексті регіонального розвитку у соціально-економічній сфері повинна сприяти якісним перетворенням усіх його елементів, структур і форм. В цьому процесі важливим є врахування рівня розвитку структури продуктивних сил, рівня освіти, ментальності суспільства, тощо.

Пріоритети регіонального розвитку базуються на комплексі управлінських заходів, які включають механізм державної, галузевої та регіональної політики; управлінські технології прогнозування та планування; сучасні стандарти соціального та економічного життя суспільства.

Список використаних джерел:

1. Гавриленко Т. В. *Особливості трансформаційних процесів в Україні. Формування ринкових відносин в Україні : Збірник наукових праць. 2017/2. № 9. С. 30-33.*
2. Гражевська Н. І. *Еволюція сучасних економічних систем : навч. посібник; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ : Знання, 2011. 287 с.*
3. Єрохін С. А. *Структурна трансформація національної економіки (теоретико-методологічний аспект). Київ : Вид-во «Світ знань», 2012. 528 с.*
4. Чернюк Л. Г. *Трансформаційні процеси в економіці України та її регіонах: проблеми та перспективи. Збірник наукових праць ВНАУ. Серія: Економічні науки. 2018. № 1 (48). С.252-256.*

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ КОНТРАКТНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Ткач О.В., д-р екон. наук, професор

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Успішне проведення підприємствами та організаціями зовнішньоекономічної діяльності є один із складових елементів успіху держави на зовнішніх ринках. Це отримує своє відображення як у торговому балансі так і фінансовому рахунку зведеного платіжного балансу, забезпечує стабільне надходження валютних цінностей, поціновування вітчизняної валюти та просування економічних та політичних інтересів Держави у світовому економічному просторі. Економічний простір являє собою сукупність трудових, фінансових, виробничих та інших економічних інститутів на певній території [1, с. 5]. В свою чергу просторовий розвиток – це забезпечення органами самоврядування, регіональними та державними суб'єктами управління ефективної взаємодії та раціонального сполучення соціальних, економічних та екологічних елементів простору життєдіяльності людей для повного та доступного задоволення різноманітних потреб всіх верств населення.

Всі матеріально-речові об'єкти та явища представляють собою складові частини геопростору як трьохвимірного утворення. Його специфічність пов'язана з одночасною наявністю якостей перервності та безперервності. Володіючи своїм власним простором, кожний об'єкт виконує певні функції у формуванні поля та впливає на інші оточуючі об'єкти [1, с. 6].

Такий підхід використовується як для окремих регіонів різного ієрархічного рівня, так і до окремих суб'єктів господарювання, в тому числі і суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.